

بررسی رابطه نگهداشت وجه نقد، اعتبار تجاری و تامین مالی کوتاه مدت بانکی  
در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران  
ملیحه علی فری<sup>1</sup> امیر محمودیان<sup>2</sup> الهام ساوجی<sup>3</sup>

1- ملیحه علی فری، دانشگاه آزاد واحد تهران غرب

2- امیر محمودیان، دانشگاه آزاد واحد تهران غرب

3- الهام ساوجی، کارشناس ارشد حسابداری دانشگاه آزاد واحد تهران غرب

### چکیده

تصمیمات تأمین مالی و ترکیب بهینه ساختار سرمایه و همچنین ایجاد جریان های نقدی، استفاده ی مطلوب از منابع مالی بدست آمده و توان بازپرداخت بدهی از جمله مسائلی است که برای تصمیم گیری مدیریت حائز اهمیت می باشد. از جمله ابزارهایی که مدیریت را در این امر یاری می نماید، صورت جریان وجوه نقد است که توانایی شرکت در ایجاد جریان های نقدی، توانایی برای پرداختن تعهدات و همچنین نیاز شرکت برای تأمین مالی را نشان می دهد. حاکمیت شرکتی، اندازه شرکت، عملکرد شرکت، ساختار سررسید بدهی ها، ارتباط با موسسات مالی، هزینه فرصت سرمایه سرمایه گذاری شده در دارایی های نقدی، اهرم شرکت، سایر دارایی های نقدی، ظرفیت تولید جریان های نقدی، درصد تقسیم سود، نسبت سرمایه گذاری در دارایی های ثابت، تعداد سال هایی که شرکت به عملیات خود ادامه داده است، عضویت در گروه تجاری و کیفیت اقلام تعهدی به عنوان عوامل تعیین کننده سطح نگهداشت وجه نقد شرکت ها معرفی شده اند. توجه به مطالب بیان شده، مسأله اصلی تحقیق، بررسی رابطه بین نگهداشت نقدی، اعتبار تجاری و تامین مالی کوتاه مدت بانکی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی 1396-1389 با استفاده از تجزیه و تحلیل روش گشتاورهای تعمیم یافته (GMM) بوده است. بر اساس نتایج بدست آمده از 120 شرکت نمونه انتخاب شده، اعتبار تجاری شرکت ها بر سطح نگهداشت وجه نقد آن ها اثر معکوس و معنی داری دارد بطوری که با افزایش اعتبار تجاری شرکت ها از سطح نگهداشت وجه نقد آن ها کاسته می شود. همچنین میان نسبت سطح نگهداشت وجوه نقد و اعتبار تجاری شرکت ها رابطه معکوس و معنی داری وجود دارد. تامین مالی کوتاه مدت بانکی شرکت ها نیز بر سطح نگهداشت وجه نقد آن ها تأثیر منفی و معنی داری داشته است بطوری که با افزایش تامین مالی کوتاه مدت بانکی از سطح نگهداشت وجه نقد آن ها کاسته می شود. در نهایت رابطه میان اعتبار تجاری و تامین مالی کوتاه مدت بانکی شرکت ها نیز معکوس و معنی دار بوده است.

کلمات کلیدی: تامین مالی، سطح نگهداشت وجوه نقد، اعتبار تجاری، تامین مالی کوتاه مدت بانکی، روش GMM

### 1- مقدمه

شرکت ها برای سرمایه گذاری به منابع مالی احتیاج دارند، اما منابع سرمایه و استفاده از آنها باید به خوبی تعیین شود تا شرکت بتواند سودآور بوده و با مشکلات نقدینگی مواجه نشود. و این وظیفه یک مدیر مالی است که منابع تامین مالی و نحوه استفاده از آنها را تعیین کند. تصمیمات تأمین مالی و ترکیب بهینه ساختار سرمایه و همچنین ایجاد جریان های نقدی، استفاده ی مطلوب از منابع مالی بدست آمده و توان بازپرداخت بدهی از جمله مسائلی است که برای تصمیم گیری مدیریت حائز اهمیت می باشد.

از جمله ابزارهایی که مدیریت را در این امر یاری می نماید، صورت جریان وجوه نقد است که توانایی شرکت در ایجاد جریان های نقدی، توانایی برای پرداختن تعهدات و همچنین نیاز شرکت برای تأمین مالی را نشان می دهد. گروه گسترده ای از استفاده کنندگان جهت تصمیم گیری های سرمایه گذاری، تامین مالی، مدیریتی و ... نیازمند پیش بینی وجوه نقد موسسه می باشند. عده ای که خواستار رابطه کوتاه مدت با موسسه می باشند؛ کلیت ایجاد وجوه نقد را مدنظر قرار می دهند و کسانی که به رابطه بلندمدت با موسسه فکر می کنند؛ نشانه های مثبت مانند وجوه نقد مصرفی در فعالیت های سرمایه گذاری و ایجاد وجوه نقد در روال عادی موسسه بر تصمیماتشان تأثیرگذار خواهد بود. یکی از اهداف گزارشگری حسابداری مالی، ارائه اطلاعات به استفاده کنندگان از صورت های مالی جهت ارزیابی هزینه، زمان و ابهام